

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Quis, & vnde fuerit Mauritius?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

justis artibus pecuniam facit. Rectè igitur Deus, ob Davidis peccatum, pestem intulit populo Davidis. Quod poenæ genus à Deo venire, longè clarius est, quàm bella: cum pestem, per causas naturales exortam directè possit velle, nullà culpà interveniente; bella autem, quæ injustè suscipiuntur, non possit velle directè, sed tantùm diuinæ providentiæ suæ æquitate permittat, in scelerum vindictam; sicut ipsos cacodæmones subinde relaxat, finitque, tamquam justitiæ ministros, per provinciam, vel domum grassari, quos alioqui diuinâ suâ virtute constrinxisset, & ne nocerent terræ aut mari, cohibuisset. Itaque siue morbos, siue mortes, easque seu publicas, seu priuatas audiamus, Psal. 144. 17. semper dicamus: *Iustus Dominus in omnibus vijs suis: & sanctus in omnibus operibus suis.* Quòd si autem mortes cladesque tales horremus, horreamus peccatum, causam talium calamitatum. Eo 2. Paralip. 7. cessante, cessabunt & istæ, Domino ad Salomonem dicente: *Si clausero calum, & pluuia non fluxerit; & mandauero, & praepero locusta, ut deuoret terram; & misero pestilentiam in populum meum; conuersus autem populus meus, super quos innocatũ est nomen meum, deprecatus me fuerit; & exquisierit faciem meam, & egerit poenitentiam, à vijs suis pessimis: & ego exaudiam de calo, & propitiu ero peccatis eorum, & sanabo terram eorum.* Vbi aliud genus est nauis, aliud genus remi adhibendum est.

CAP V T L.

Tragico Mauritij Imperatoris exemplo ostenditur, quàm iusta sint iudicia DEI, immò & quàm clementia, si quem publico, etiam per carnificem, supplicio affici, aut ferro excindi patiatur.

I,

Georgius
Cedrenus in

Nullam aut auaritiæ luculentâ calamitate punitæ; aut inclementiæ atque inhumanitatis diuinitus insigniter castigatæ; aut etiam magnæ dignitatis de summo culmine, ob neglectos subditos, dejectæ extat horrendum exemplum, est illud, quod tum alij, tum verò prolixè Georgius Cedrenus in hunc modum narrat, magnatibusque proponit confideran-

derandum. *Mauritius orthodoxus Imperium Romanum gubernauit Annos XX. menses III. dies II. Statura fuit mediocri, robustus, albus, facie rotunda, subrufus, recaluaster, naso & barba mediocri: barbam Romano more, tondebat Patria Cappadox, iussit se in tabulis scribi Mauritium Tiberium. Coronatus est à Patriarcha Ioanne Ieiunatore, ac paulò post nuptias habuit, coniugio pariter & sceptro felix. Hic talis tantusque Imperator, in templo pius, in campo fortis, iustus in foro; suis venerandus, hosti tremendus, post multas atque insignes victorias diuersis locis obrentas, tandem (vt nulla est in secundis rebus constantia) cum aduerso Marte bellasset, quam infelix fuit pugnando, tam amissis suis pecuniis non liberandis, Deo, hominibusque factus est exosus. Audi Cedrenum.*

Anno XVIII. (Mauritiani Imperij) Priscus copias ad Sigidonem ducit. Chaganus verò suo exercitu collecto, repente in Mysiam irruit. Solemnitas Paschalis interueniens effecit, vt utrimque pacati quiescerent. Eà finita, inducia quoque dissiluerunt. Cumque multis se se mutuo cladibus affecissent, tandem exercitus Romanus partim casus, reliqui capti sunt. Tum Chaganus in Mauritium cadis populi culpam conferens, paratum se ait, captiuos accepto in singula capita nummo; rursusque binos vno nummo; denique singulos, iv. ceratijs acceptis dimittere. O quam vilia malis Principibus sunt capita militum! Illos, qui, pro patria, & vulnera, & mortem pati, qui se hosti opponere; qui nimbis, & tempestatibus, qui solibus aestiuis, qui hibernis frigoribus, qui fami & siti, & mille aquarum, ignium, hastarum & gladiatorum periculis se exponere parati sunt, vno nummo, ab hostili immanitate, redimere piget! immò binos milites vno piget numo in libertatem asserere! Quantus amor nummi! quanta obliuio humanae benignitatis? At fortasse militibus captis, apud Chaganum bene fuit? fortasse, more multorum, in vino & joci tempus consumpserunt? fortasse diem inter ludos & conuiuia, noctem inter libidines atque scorta traduxerunt? Nequaquam ita habiti sunt, vt apud hostes nunc nummati pyrgopolinicae solent haberi. Nam cum ne sic quidem, hoc est, iv. ceratijs, eos redimere vellet Mauritius, iratus Chaganus omnes occidit, fuere autem XII. millia, aestimabantur,

Annalib. In
Mauritio.

II.